

■ † Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Τὰ σημεῖα τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα μας*

Ἀπόστολος (Ἐφεσ. ε' 8-19)

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθwsύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτοῦς, μάλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστὸς. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον (Ματθ. η' 10-20)

Ἐῖπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν Οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς Μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς. Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνεήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη, πορευθεῖς

ζητεί τὸ πλανώμενον; **Καὶ** ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενηκόντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. **Οὕτως** οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν Οὐρανοῖς ἵνα ἀπολήται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. **Ἐὰν** δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· **ἐάν** σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. **Ἐὰν** δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἶπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ· **ἐὰν** δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. **Ἀμὴν** λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. **Πάλιν** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς Μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. **Οὗ** γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ Ἔμὸν Ὄνομα, ἐκεῖ ἔϊμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Γιὰ νὰ παρηγορήσῃ τοὺς Μαθητὰς Του ὁ Κύριος, εἶπε πῶς θὰ ἦταν καλύτερα γιὰ αὐτοὺς νὰ ἀναληφθῇ στὸν Οὐρανὸ καὶ ἔπειτα νὰ στείλῃ στὴν θέσι Του τὸν Παράκλητο, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα «κατήλθε», κατοικεῖ στὴν Ἐκκλησία καὶ πραγματώνει σὲ κάθε Χριστιανὸ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ. **Κάθε** Χριστιανὸς εἶναι κοινωνὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Αὐτὸ** εἶναι τόσο ἀπαραίτητο, ὥστε στὴν πραγματικότητα ὅποιος δὲν ἔχει τὸ Πνεῦμα, δὲν ἀνήκει στὸν Χριστό.

Κοίταξε προσεκτικὰ μέσα σου: **εἶναι** ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μαζί σου; **Γιατί** βέβαια δὲν κατοικεῖ σὲ κάθε ἄνθρωπο· ἴσως καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ.

Τὰ σημεῖα τῆς παρουσίας Του εἶναι τὰ ἑξῆς:

α. ἀρχικὰ συνιστᾷ τὸ πνεῦμα τῆς μετανοίας καὶ διδάσκει τὸν Χριστιανὸ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸν Θεὸ καὶ νὰ διορθώσῃ τὴν ζωὴ του·

β. τὸ πνεῦμα τῆς μετανοίας ἐπιτελεῖ τὸ ἔργο του καὶ προωθεῖ τὸν Χριστιανὸ **στὸ πνεῦμα τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς ἀγιότητος**, καὶ

γ. αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται τελικὰ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς υἰοθεσίας.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πρώτου εἶναι ὁ **φλογερός ζῆλος**. **Τ**ὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ δευτέρου εἶναι ἡ **θέρημ** καὶ ἕνα **γλυκὸ κάψιμο** τῆς καρδιάς. **Τ**ὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τρίτου εἶναι τὸ **αἶσθημα τῆς υἰοθεσίας**, ὅποτε ἡ καρδιά ἀναφωνεῖ: «**Ἄββᾶ, ὁ Πατήρ!**» (Μάρκ. ιδ' 36).

Ἐρεύνησε γιὰ νὰ διαπιστώσης σὲ ποιοῦ ἐπίπεδο εὐρίσκεσαι.

Ἄν δὲν εἶσαι σὲ κανένα, πρόσεχε!

(*) Ὅσιου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 194-195, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.